

Momu & No Es. Ésser plural. Jo sóc els altres, els altres són jo

20/01 - 05/03/2017

Inauguració: 19/01/2017, a les 19 h

Amb el suport de Mondriaan Fund

Peu a fora. Expedicions i diàspores**Cicle d'exposicions a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró**

23/09/2016 - 11/09/2017

Comissari: Jordi Antas

Amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell

Nota de premsa

Momu & No Es aborden la condició humana en l'era de la hiperconnexió a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró.

Prenent l'espai personal i el cos com a lloc d'assaig, l'exposició *Ésser plural. Jo sóc els altres, els altres són jo* examina el joc d'equilibris entre la identitat tangible i la identitat virtual de l'individu de la societat digital.

Comissariada per Jordi Antas, la mostra forma part de *Peu a fora. Expedicions i diàspores*, el cicle d'exposicions a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró per a la temporada 2016-2017 organitzat amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell. El programa proposa reflexionar sobre qüestions de pertinença, continuïtat i ruptura del model establert en l'escena artística de Barcelona.

Barcelona, 19 de gener de 2017. Momu & No Es (Lucía Moreno i Eva Noguera) és una parella artística que treballa en la frontera entre la realitat i la ficció mitjançant la construcció de relats delirants i incisius que tenen per objectiu l'exploració de les relacions humanes, el qüestionament dels rols socials i la reflexió sobre els mecanismes de funcionament de la societat postmoderna.

Dins el cicle *Peu a fora. Expedicions i diàspores*, les dues artistes presenten *Ésser plural. Jo sóc els altres, els altres són jo*, una gran instal·lació integrada per 11 peces i produïda en el suport addicional de Mondriaan Fund, que incorpora múltiples registres com el text, l'àudio, l'escultura, el vídeo i elements performatius per indagar sobre la condició humana en l'actual societat hiperconnectada.

Les artistes parteixen de l'anàlisi dels usos de la tecnologia digital i de com aquesta està cada cop més integrada en l'experiència quotidiana. A través de l'ús d'aparells i aplicacions connectades, l'individu usuari supera l'individu corpori amb una imatge espectral de si mateix capaç de replicar-se infinitament, multiplicar les possibilitats d'interacció i acostar-se a la il·lusió d'ubiquïtat. A l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró, el duo d'artistes Momu & No Es recreen aquesta dimensió plural i interconnectada de l'individu actual al mateix temps que es demanen per les servituds d'aquesta nova virtualitat.

Segons Jordi Antas, comissari de la mostra, *Ésser plural. Jo sóc els altres, els altres són jo* planteja la sala d'exposicions com un espai de sublimació i estranyament. Dóna la benvinguda al visitant un vinil a terra titulat *I really can see you*, una peça que alerta que, en la mostra com en la societat, l'individu no deixa mai d'observar-se i ser observat. La repetició en bucle dels títols de les obres de l'exposició genera una atmosfera polifònica immersiva que propicia un estat de concentració durant la visita.

Imatge de l'exposició *Ésser plural. Jo sóc els altres, els altres són jo* de Momu & No Es a l'Espai 13.
Foto Pere Pratdesaba © Fundació Joan Miró

Al centre de la sala dues peces de grans dimensions plantegen una reflexió sobre el mecanisme de promesa, sacrifici i recompensa en la societat actual: *I believe there are supernatural things that happen*, un mur daurat d'il·lusions artificials que sosté *Brace brace necklace*, un collaret de flors hawaià gegant que, més enllà del seu sentit original, esdevé un símbol de la terra promesa en el model de turisme alienant. Al seu costat, la peça performativa *The Austerity of Imagination* presenta a un home que espera en un aeroport i que porta una maleta amb la seva pròpia imatge impresa, un *meme* en viu que juga amb el concepte de viralitat.

A continuació, les artistes utilitzen la metàfora del coixí per a simbolitzar el caràcter tou –acomodaticí, indolent i plàcid– que caracteritza el món virtual a *Pillow awareness*, una imatge de gran format que presenta un coixí surant en l'ocàs. La peça també fa referència al coixí com a substitutiu emocional en un context relacional en què el contacte físic passa a un segon terme.

Momu & No Es aborden l'acceleració exponencial de la societat digital i les seves conseqüències –obsolescència, urgència i dificultat per viure experiències d'aprofundiment i contemplació, entre d'altres– a través d'una nova parella de peces interconnectades: el diaporama *I entirely understand*, en què un individu està a punt de ser colpejat i propulsat per una mà enorme, i *DVD is dead*, un vídeo que reproduïx l'estat d'*stand by* dels reproductors de DVD. Les artistes dediquen també una peça a la Generació Y o *millennial* titulada *My advice to Lucy*, on el visitant és enfrontat a un mirall que li torna, alhora, reflex i reflexions sobre la seva identitat generacional.

La mostra es completa amb dues obres que posen el focus sobre l'increment de la pressió grupal en la societat actual: *P.P.I Postvivos, Predescompuestos and Influencers*, un vídeo i una impressió digital que examinen la tensió del subjecte envoltat de models i prescriptors, i *Everyone Starting New Exciting Stage of Life Except You*, en què s'aborda la hiperactivitat i l'exhibicionisme que caracteritzen l'estil de vida actual.

Lucía Moreno (Basilea, 1982) i **Eva Noguera** (Barcelona, 1979) són Momu & No Es, col·lectiu artístic que treballa entre Rotterdam i Madrid. Es van conèixer durant el seu període formatiu a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona i en el seu currículum conjunt hi figura també un grau en Arquitectura Tècnica per la Universitat Politècnica de Catalunya, un doctorat en Belles Arts per la UB i un màster en Belles Arts pel Dutch Art Institute. Treballen habitualment en el camp del vídeoart, la instal·lació i la *screening performance* per crear nous entorns discursius tot barrejant i reinterpretant imaginaris i referents de la cultura popular. La seva obra s'ha exposat en galeries i centres d'art nacionals i internacionals i forma part de les col·leccions del MACBA, el MAS (Museo de Arte Contemporáneo de Santander), The Rich Collection i la Universitat de Barcelona.

www.momuandnoes.com

Peu a fora. Expedicions i diàspores, organitzat per la Fundació Joan Miró amb la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell, proposa reflexionar sobre qüestions de pertinença, continuïtat i ruptura del model establert en l'escena artística de Barcelona. Jordi Antas, comissari del cicle de l'Espai 13 per al curs 2016-2017, ha reunit sis artistes amb propostes independents entre si però amb uns interessos comuns a l'hora d'explorar, des del seu entorn actual, situacions especulatives des d'una posició alliberada. Ana Garcia-Pineda, Nicolás Lamas, Momu & No Es, Eva Fàbregas, Adrià Julià i Martín Llavaneras presenten projectes que oscil·len entre la performativitat i la implicació del públic, la ficció i les situacions imprevistes per tal de plasmar moments que esdevenen històrics, futurs hipotètics o pensaments simbòlics que defineixen aquest distanciament voluntari. *Peu a fora. Expedicions i diàspores*, pretén copsar les relacions i els continguts, les reflexions i la incertesa de qui treballa desplaçat, tot subratllant-ne la mirada des de la distància.

Imatges i material per a premsa a www.fmirobcn.org/premsa i <http://bit.ly/2a8X67G>.

Seguiu les activitats de l'Espai 13 a les xarxes amb l'etiqueta #Peuafora.

Amb la col·laboració de:

B Sabadell
Fundació

Fundació Joan Miró **Barcelona**

Fundació Joan Miró
Parc de Montjuïc
08038 Barcelona
T +34 934 439 070
press@fmirobcn.org

www.fmirobcn.org